

8 flyinteresserede genopbygger fly fra 2. verdenskrig!

En 2 sædet "advanced trainer" en såkaldt AT6 styrtede under en patrulje i 1942 i Grønland.

Den står nu i Balle – efter en del år i Hou, og nærmer sig flyvedygtig tilstand.

Det er foreningen AT6Wings der arbejder på at få flyet på vingerne.

Lidt historie på flyet

Amerikanerne anlagde efter indtræden i krigen, (efter Pearl Harbour, 7 dec-1941) nogle luftbaser på Grønland, der skulle bruges til færgeflyvninger af krigsfly fra de mange flyfabrikker i USA til den Europæiske krigsskueplads, til brug i kampen mod Nazi-Tyskland.

Den største af disse baser, West Bluie Eight, eksisterer stadig. Vi kender den i dag under navnet Søndre Strømfjord.

Den sydligste af disse baser, var West Bluie One, beliggende ved Narsasuaq.

Her var foreningens fly - en North American AT6 stationeret.

Flyet blev færdigbygget i Inglewood, Cal. i april 1940 og fløj herefter som skolefly i USA, indtil det blev leveret til West Bluie One i starten af 1942.

Det blev benyttet af basens piloter til at holde deres flyvning ved lige og til observationsflyvninger, hovedsageligt for at lede efter tyske vejrstationer i den sydlige del af Grønland.

Disse flyvninger var også, med til at holde moralen lidt oppe hos personellet på basen.

Der var koldt og ensformigt på den afsides beliggende base, og al afveksling var kærkommen.

Der kunne være lange perioder, hvor vejret ikke tillod hverken færgeflyvninger eller lokale flyvninger, og i vinterperioden kunne der heller ikke sejles til området.

Under en observations-flyvning med S/N 40-2141, 14.juli, 1942, opstod der voldsomme motorproblemer. Piloten, Oberst Robert W. C. Wimsatt, der på dette tidspunkt også var chef for basen, og bagsæde-passageren/observatøren sergent Grenard, turde ikke springe ud med faldskærm, da de var bange for at lande i en af de mange sprækker i terrænet.

Det lykkedes for Oberst Wimsatt at få flyet ned på kanten af en smeltevands-sø, 40 Km NØ for basen.

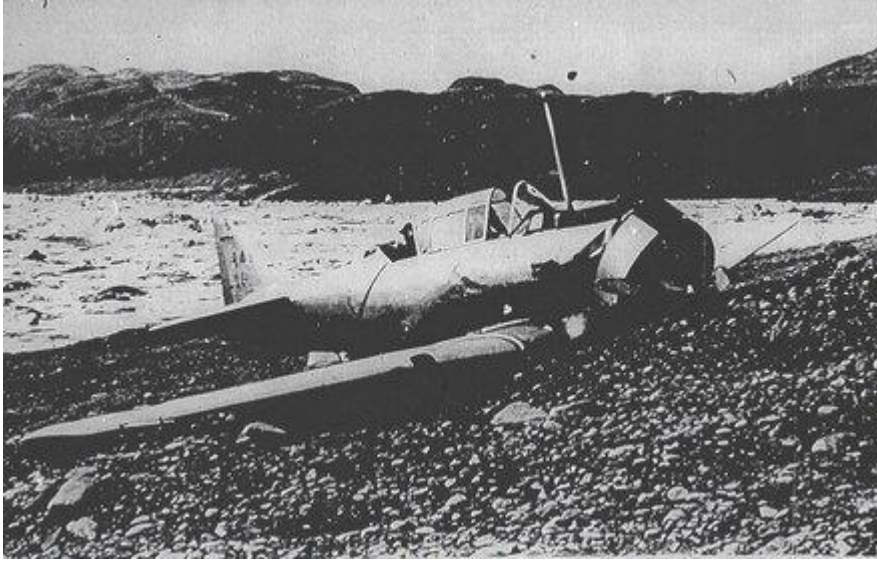
Inden landingen, havde Sergent Grenard udsendt nødsignaler; men disse var ikke blevet hørt.

Da flyet ikke returnerede til basen, blev en Catalina sendt ud for at lede efter flyet og det blev forholdsvis hurtigt fundet, men det var ikke muligt at lande i nærheden.

Catalinaen nedkastede nødforsyninger til de nødstedte, men det meste af udstyret blev ødelagt ved nedslaget i det stenede terræn. Wimsatt og Grenard måtte overnatte i resterne af det lille fly, indtil redningsfolk fra Catalinaen kunne nå frem.

Catalinaen havde måttet lande i en smeltevandssø, 20 Km fra Wimsatt og Grenard.

Oberst Wimsatt var blevet lettere kvæstet under den hårde landing. Han og Grenard blev nu hjulpet tilbage til Catalinaen, og kom herefter tilbage til basen, efter 3 dage i vildmarken.

Flyet lå nu i mange år ved kanten af "Hullet", som smeltevandssøen blev kaldt.

Besætningen på en Sikorski N61 fra Grønlandsfly forsøgte en dag at bjærge vraket.

De fastgjorde en wire i halen og i næsen af flyet, for at transportere det til Narsasuaq.

I løbet af årene havde smeltevand dog aflejret så store mængder fint sand i vingerne, at vægten fik disse til at brække af flyets krop, og denne var derfor ret medtaget, da den blev leveret på flyvepladsen i Narsasuaq.

En dansk sømand, *Otto Bjørn Leth med rødder i Hou*, der som barn havde boet en del år i Grønland med sine forældre, fik nu via sin broder, der på denne tid fløj is-observationer omkring Grønland, kendskab til vraket.

Da Otto altid havde været facineret af flyvning, og tidligere havde restaureret både skibe og biler, fik han nu den ide at han ville genopbygge flyet, og *han og nogle venner hentede derfor flyet til Hou*.

AT6Wings

Efter at have bygget på flyet siden stumperne kom til Danmark i 2000, har der været flere forskellige mennesker involveret i projektet.

5 af de nuværende 8 har dog været med siden start.

Som Initiativtager, organisator og ejermand, lagde Otto Bjørn Leth stor energi i projektet.

Han skaffede tegninger, reservedele, stumper, sørgede for tilsyn med projektet, ordnet papirarbejde i forbindelse med byggetilladelse etc.etc.

Otto Bjørn Leth

Men selve byggeriet var jo det Otto havde lyst til.

Når man så de stumper fra Grønlandsflyet som projektet er startet med, og ser hvor langt det er kommet nu, kan man kun undre sig over, at nogen har villet give sig i kast med dette; men det ville Otto!!!

Desværre døde Otto i august måned 2012.

For at fortsætte byggeriet, blev foreningen AT6Wings dannet.

Efter nogle år med lokaleproblemer og en uafklaret situation vedr. arvesagen, kom vi i marts 2015 i en situation, hvor vi som forening kunne købe projektet, og vi har nu flyttet til lokaler nord for Odder, hvor vi kan fortsætte restaureringsarbejdet.

Foreningen består af 8 personer.

Heraf er der flere der har tætte kontakter i fly-verdenen, kendskab til flybyggeri.

Så det er det med fornyet optimisme, at vi nu atter er i gang med byggeriet.

For yderligere kan der henvises til foreningens hjemmeside at6wings.dk.
Siden mangler dog løbende opdatering.

Ved generalforsamling 27/4-2015, valgtes til foreningens formand:
Niels Sørensen, Hou.
Mobil 2141 3019

ns@sorrybird.dk

Lidt billeder af det der blev bragt hjem

Lidt billeder af hvor vi er nået til

07-01-2016/tekst og billeder er – på opfordring - tilsendt af Niels Sørensen. Redigeret af Kirsten Moric.

